

Intervju med Sosik Margosian, intervjuperson nr 87

Projekt: Göteborg berättar

Bandningens längd: 00:42:22

Datum: 2019-01-31

Intervjuare: Marja Ågren

Plats: Ett rum på Sosiks arbetsplats, Mariakyrkan, Hammarkullen

Tid: 14:00 – ca 15.00

Intervju med Sosik Margosian

Bandningen börjar

Intervjuare 1 [00:00:02]: Så, nu ska den vara på och då ska jag säga det att det är den 31a januari 2019 och vi ska göra en intervju för projektet Göteborg berättar, och vi sitter här i Mariakyrkan, i Hammarkullen.

Talare 1 [00:00:18]: Ja.

Intervjuare 1 [00:00:18]: Och jag som intervjuar heter Marja Ågren, och jag ska intervju dig, som heter?

Talare 1 [00:00:23]: Sosik Margosian.

Intervjuare 1 [00:00:24]: Ja, vad roligt.

Talare 1 [00:00:26]: Mm.

Intervjuare 1 [00:00:27]: Jag kan börja med att fråga när du är född?

Talare 1 [00:00:29]: Jag är född -67, 10-05.

Intervjuare 1 [00:00:35]: Mm, var någonstans då?

Talare 1 [00:00:35]: I Irak, jag är irakisk medborgare, men mina rötter är armensk från Irak. Ja, vi kom, det var våra föräldrar och farfar och morfar, de kom från Turkiet när det blev krig, folk, när de dödade massa folk. De har flyttat från Turkiet till olika länder, en del kommer till Irak, en del till Syrien, Libanon, arabländerna och sen några i Frankrike och USA, olika, de har splittrats över hela världen.

Intervjuare 1 [00:01:20]: Mhm, när var det?

Talare 1 [00:01:23]: 1915.

Intervjuare 1 [00:01:26]: Mm, okej, så då kom dina farföräldrar eller förfäder?

Talare 1 [00:01:31]: Ja, farfar och morfar de kom hit och sen våra föräldrar föddes där i Irak, norra Irak, och sen vi, ja, vi också levde i Irak och, ja.

Intervjuare 1 [00:01:45]: Mm, så du är uppvuxen i norra Irak?

Talare 1 [00:01:47]: Ja. Jag föddes i norra Irak, men jag är uppvuxen i Mosul, den staden som har blivit mycket förstörd nu, som heter Nineva i gamla testament. Det är den staden som är förstörd nu, det är mycket historisk stad i Irak. Ja, och det är jättefint stad faktiskt, ja. Det är gammal, gammal historiskt land.

Intervjuare 1 [00:02:11]: Ja, just det, hur stor är den staden?

Talare 1 [00:02:15]: Det är nästan samma som Göteborg. Ja, det är andra stad också i Irak.

Intervjuare 1 [00:02:21]: Okej.

Talare 1 [00:02:23]: Så, med invånare och med också, ja kvadrat också tror jag, det är näst, andra.

Intervjuare 1 [00:02:33]: Mm, bodde ni inne i stan eller?

Talare 1 [00:02:34]: Ja, ja. Ja det, vi bodde i gammal stadsdel man kan säga, i Mosul, ja, det var jättegammal, det fanns också en jättegammal kyrkan också bredvid, den var katolsk kyrkan men vi tillhör till ortodoxa kyrkan, men det spelade ingen roll för oss, kyrkan är kyrkan. Ja, och sen vi var där nästan varannan vecka eller max en eller två gånger per månad vi var där och sen de förstörde också den här kyrkan, när det var den här ISIS-grupperna kommer till Mosul.

Intervjuare 1 [00:03:19]: Nu, nyligen alltså?

Talare 1 [00:03:20]: Jaja, det finns inte kvar där, ja.

Intervjuare 1 [00:03:24]: Nej. Men hur var det där du bodde var det liksom som här, hyres, lägenhetshus eller var det?

Talare 1 [00:03:31]: Ja, ja det var hyreslägenhet, ja, ja, sen min pappa bara jobbade den tiden och han försörjde hela familjen, vi var åtta syskon, och ja, ja men när vi växte upp allihopa där i Mosul, det började kriget.

Intervjuare 1 [00:03:49]: Mm, vilket krig?

Talare 1 [00:03:51]: Det Iran och Irak krig.

Intervjuare 1 [00:03:54]: Ja.

Talare 1 [00:03:54]: Ja, och vi, jag var ganska, kanske 12, 13 år. Ja. Och sen mina bröder också de var militär, de kunde inte läsa vidare, ja, man ska göra antingen militär eller läsa. De gick inte vidare till utbildning, de måste göra militär. Ja. De var i kriget. Och ja, sen när det blev krig, de tyckte inte om att döda människor och det var verkligen att de ska tillbaka, det

var också inte bra heller, de säger du är otrogen, ja, till Irak, ja. De visste inte ska de döda folk eller de ska tillbaka, det fanns ingen chans. Men ja, till slut de bestämde att de ska inte göra militär och de gömde sig genom norra Irak genom bergen de flytt också, annars det fanns inte vägar, offentliga vägar de ska gå utomlands, och militär precis, det fanns inte. De fick fly från norra Irak genom bergen till Iran, från Iran de stannade där och sen när de var där de har skrivit sig på UN organisation och sen de fick att välja. Den tiden det var -80, -81, jag berättar, ja, sen de fick välja tre olika länder, Kanada, Australia, Sverige. De valde Sverige.

Intervjuare 1 [00:05:41]: Okej.

Talare 1 [00:05:41]: Ja, de hade ingen släkting här, men ändå de valde Sverige. Det var två bröderna som kom hit först. Ja.

Intervjuare 1 [00:05:47]: Hur gamla var de då, ungefär?

Talare 1 [00:05:50]: Mm, kanske 22, 23, ja.

Intervjuare 1 [00:05:55]: Mm.

Talare 1 [00:05:56]: Ja. Och de kom hit, sen efter dess de stannade här och de fick allt och det var jättebra här och vi hade kontakt men jättesällan, det fanns inte som här nu, telefon och allt.

Intervjuare 1 [00:06:12]: Nej, såklart.

Talare 1 [00:06:12]: Ja, det var jättesällan kontakt med oss, och vi vågade inte heller att kontakta dem och prata, eftersom det, du vet, det är alltid, som spion finns att de kollar, vem pratar du med och vem, ja, och hela tiden det var, säkerhet, de kommer till vår dörr, de knackar på dörren, var är era söner, till min mamma och pappa, vi var jätterädda. Ja. Och en dag, en gång de tagit min pappa och de har lämnat honom i fängelse och, ja det var jättetråkig historia.

Intervjuare 1 [00:06:52]: Mm. Hur var det för dig då då att växa upp där eller?

Talare 1 [00:06:57]: Det var inte bra, ja, rädslan, orolighet, otryggt. Ja, det var inte bra faktiskt. Vi levde hela tiden krig, orolighet, rädslan och det var inte bra.

Intervjuare 1 [00:07:08]: Mm, gick du i skolan då eller?

Talare 1 [00:07:10]: Ja jag slutade med gymnasium, och sen jag ville inte fortsätta eftersom jag, vi, jag, vi var i norra Irak, Mosul ligger ungefär norra Irak, men själva skolan som jag fått jag fick i Basra, det är södra, såhär.

Intervjuare 1 [00:07:31]: Oj.

Talare 1 [00:07:31]: Som norra och södra, det är 12 timmar emellan.

Intervjuare 1 [00:07:36]: Varför det?

Talare 1 [00:07:38]: Mina poängen var låga [skrattar 00:07:40] , jag fick inte, ja få utbildning i samma stad.

Intervjuare 1 [00:07:43]: Okej, jaja, men skulle du bo där då i den, var det som en internatskola?

Talare 1 [00:07:49]: Ja, ja, men jag ville inte. Nej.

Intervjuare 1 [00:07:49]: Nej, nej, det är klart.

Talare 1 [00:07:52]: Nej, jag fick inte gå, sen jag tänkte hela tiden på att också flytta som mina bröder. Ja, och sen de ringde till oss de säger till oss det är inte bra i Irak, det kommer bli värre och värre, ni måste sälja allt och komma. Ja. Men de här som jag berättade var mina första bröderna som kommer, två, sen när började andra kriget, det var Iran, nej, det var Irak och Kuwait. Ja. Då flyttade min andra bröderna också, till Turkiet, de stannade där också, det var UN också där. Genom UN de fick att komma hit, eftersom mina första bröderna var här, det var återförening, de kunde komma hit också. Och efter när de kom hit och det var jag och mina föräldrar som kvar i Irak, ja, vi tänkte också komma hit och de sa att ni måste komma, ni måste sälja allt och komma. Även om ni inte säljer, ni måste lämna. Och det var sant faktiskt, vi kunde inte sälja, eftersom den tiden, vem köper grejor, det var orolighet hela tiden och folk bara lämnade sina grejor och flyr.

Intervjuare 1 [00:09:18]: Möbler och sånt eller?

Talare 1 [00:09:19]: Allt, allt allt, även våra foto vi kunde inte ta med oss. Det var farligt. Varje kanske 10 minuter man kör bil det finns ett stopp hela tiden, tills man går ut till gränsen mellan Irak och Turkiet. Ja.

Intervjuare 1 [00:09:36]: Mm, men kunde ni ändå komma ut?

Talare 1 [00:09:40]: Ja, vi kunde, ja eftersom vi hade ID-kort, och inte alla kunde komma från norra, till exempel om du bodde i södra du kunde inte komma till norra, det var absolut inte, men våra ID-kort det var, eftersom vi är födda i norra Irak, Zakho (?), vi kunde fly till norra Irak. Ja, och sen när vi stannade en månad i Zakho, och efter en månad vi flydde till Turkiet. Ja, det var vi som sist lämnade Irak, jag och mina föräldrar. Ja, jag var inte gift den tiden, det var lätt också, att man kommer återförena.

Intervjuare 1 [00:10:24]: Ja, just det, hur gammal var du då då?

Talare 1 [00:10:25]: 25. Ja.

Intervjuare 1 [00:10:28]: Mm. Vad gjorde dina föräldrar, alltså din pappa, du sa han jobbade, vad jobbade han med?

Talare 1 [00:10:34]: Han jobbade med att sälja tyg. Det var vanligt i Irak att man säljer tyg till

gardinen, till klänning, till bord, det är tygaffär det var.

Intervjuare 1 [00:10:44]: Ja, just det.

Talare 1 [00:10:46]: Ja. Ja.

Intervjuare 1 [00:10:47]: Så då kom ni till Turkiet, stannade ni i Turkiet?

Talare 1 [00:10:49]: Vi stannade ett år där också, det var också inte bra.

Intervjuare 1 [00:10:52]: Nej nej.

Talare 1 [00:10:53]: Du vet, det var också krig mellan armenierna och turkarna, den tiden som jag berättade 1915, det är många som flytt från där och till olika länder, det var också inte bra för oss, vi gömde oss, eftersom vi var olagligt där. Men vi fick i början bara en månad visum, efter en månad, ja, det var svårt också. Ja, vi var gömda men vi har undvikit mycket ifrån polisen eftersom det var polis överallt i Turkiet, överallt, om bara griper oss de lämnade tillbaka i Irak.

Intervjuare 1 [00:11:37]: Ja, men hade ni några, kände ni några där eller?

Talare 1 [00:11:39]: Nej.

Intervjuare 1 [00:11:39]: Det var bara ni?

Talare 1 [00:11:42]: Ja, ja, det fanns irakierna som också flydde, men själva de som bor där i Turkiet, nej, vi hade ingen. Nej, men.

Intervjuare 1 [00:11:49]: Hur gjorde ni då då, hur gömde ni er?

Talare 1 [00:11:51]: Vi, det, du vet den stadsdelen som vi bodde, Istanbul, det var mest kurderna. Kurderna också inte gillar turkarna [skrattar 00:12:02], de var, vi var lite säkra.

Intervjuare 1 [00:12:05]: Och ni fick lite hjälp ändå?

Talare 1 [00:12:06]: Jaja, de var snälla faktiskt, ja, det var fattigt område, mycket fattigt område, Istanbul, mm.

Intervjuare 1 [00:12:14]: Mm.

Talare 1 [00:12:15]: Ja, det var bra, sen vi hade också kyrkan där, vår kyrkan, armenska kyrkan där i Turkiet, det var jättenära, vi kunde vara där på söndagar. Ja, det var bra. Men det var inte bra på om polisen frågade efter våra ID-kort, vi hade ingen, de skulle skicka tillbaka oss. Mm.

Intervjuare 1 [00:12:40]: Och vad hände sen då, hur kom ni hit?

Talare 1 [00:12:44]: Sen det var genom också migration och mina bröder hjälpte mycket oss med all telefon och advokat och ja, i början vi fick inte att komma genom UN, vi fick två gånger avslag, ja, sen till slut de har jobbat mycket med alla pappren, mina bröder. Ja, och sen till slut att vi fick att återförena familj.

Intervjuare 1 [00:13:09]: Ja, bra. Var det 90-tal eller var det?

Talare 1 [00:13:13]: -93. Ja, det var också lätt den tiden. Eftersom jag var inte gift, det var lätt. Om mina, en bror och en syster, de var gifta, de stannade längre oss i Turkiet eftersom de var gifta de kunde inte komma. De säger, du vet reglerna här, om man är gift man är självständigt och man, man bor inte med familj, med mamma och pappa.

Intervjuare 1 [00:13:40]: Nej, just det.

Talare 1 [00:13:41]: Men till slut de fick också. Vi har kämpat mycket faktiskt. Mina bröder och mamma och pappa och alla, vi, mm.

Intervjuare 1 [00:13:51]: Kom ni direkt till Göteborg då när ni kom?

Talare 1 [00:13:53]: Ja. Jaja, det var jättefin dag. Jag ser alltid, man, bara att jag kom, jag och mina föräldrar vi kom. De är döda nu båda. Ja. Första dag när jag kom till flygplatsen jag kände att jag är en människa faktiskt, ja, man känner jätte...

Intervjuare 1 [00:14:22]: Är det jobbigt att prata om? Mm. Du får säga till om du inte vill att jag frågar. Jag förstår.

Talare 1 [00:14:33]: ... Ja.

Intervjuare 1 [00:14:39]: Men var bodde ni då när ni kom?

Talare 1 [00:14:40]: Hammarkullen. Mm.

Intervjuare 1 [00:14:43]: Mm. Har du bott här hela tiden?

Talare 1 [00:14:44]: Hela tiden [skrattar 00:14:46]. Ja, mina bröder var här i Bredfjälls, och sen vi bodde hos dem, i början det var också tills de, man får de här fyra siffror och ja, då man får lägenhet och allt.

Intervjuare 1 [00:15:02]: Mm, just det.

Talare 1 [00:15:03]: Ja.

Intervjuare 1 [00:15:04]: Och vad, vad liksom gjorde du när du kom?

Talare 1 [00:15:10]: Jag var jätteglad faktiskt [skrattar 00:15:13], eftersom hela familj nästan var här, och ja, vi träffades, och efter mina första bröderna jag träffade efter 15 år, ja, ganska långt, men de andra bröderna som kom andra kriget, Kuwait och Irak, vi träffades efter

kanske fem år. Ja.

Intervjuare 1 [00:15:34]: Ja, det måste varit mycket känslor?

Talare 1 [00:15:36]: Ja, mycket. Mycket glad, ja faktiskt, ja.

Intervjuare 1 [00:15:41]: Ja. Vad är det, trivs du i Hammarkullen?

Talare 1 [00:15:46]: Mycket, jaja, mycket, eftersom jag landade här, jag trivs mycket bra, jag har känt som hemma här. Ja, faktiskt.

Intervjuare 1 [00:15:55]: Mm. Kan du säga vad som är bra med stadsdelen?

Talare 1 [00:16:01]: Det är mycket, man känner sig inte att, att det är ensam, man träffar hela tiden människor, man pratar, man, ja, som jag har jobbat också här mycket, det var min första jobb också, jag jobbade här som barnskötare i förskolan, finns nära i Bredfjälls, jag jobbade där också. Och ja, jag gifte mig här, i den här kyrkan [skrattar 00:16:31] .

Intervjuare 1 [00:16:31]: Ja, vad roligt. Ja.

Talare 1 [00:16:33]: Ja, det faktiskt, därför, jag känner mig jätteglad här.

Intervjuare 1 [00:16:36]: Ja, det förstår jag.

Talare 1 [00:16:39]: Ja. Men jag har flyttat nu till Angered men det är också samma, eftersom jag jobbar här, jag trivs mycket bra här. Ja. Alla som är glada och man träffar olika tradition. Ja, det är fint, faktiskt, mm.

Intervjuare 1 [00:16:57]: Ja. Är det något som du tycker inte är bra med Hammarkullen eller?

Talare 1 [00:17:03]: Det är inte bra att det är mycket, de har mycket såhär höga hus, att det blir mycket folk. Om det skulle vara till exempel tre våning lite mer man kan säga befolkning, ja, annars det är bra. Ja. Det är inte bra heller mycket samlat på ett ställe [skrattar 00:17:25] tycker jag.

Intervjuare 1 [00:17:27]: Nej, med många människor, eller?

Talare 1 [00:17:27]: Ja.

Intervjuare 1 [00:17:28]: Ja.

Talare 1 [00:17:29]: Det ska vara lite såhär bredare, inte tight.

Intervjuare 1 [00:17:33]: Ja, just det. Hur kommer det sig att du flyttade till Angered?

Talare 1 [00:17:37]: Egentligen vi blev trötta [skrattar 00:17:40], vi tänkte flytta och göra lite ändring. Ja, men jag trivs också där också. Jag känner mig samma, jag har inte flyttat

eftersom jag jobbar här.

Intervjuare 1 [00:17:51]: Just det. Men, ja du trivs i Angered också så, där ni bor?

Talare 1 [00:17:56]: Ja, jaja, jag trivs hela tiden, jag trivs Göteborg alltid, Sverige, det är mitt land [skrattar 00:18:04].

Intervjuare 1 [00:18:05]: Ja, vad bra. Har du barn?

Talare 1 [00:18:08]: Jag har två barn. Min son är 19 år och min dotter är 17.

Intervjuare 1 [00:18:14]: Mm, bor de hemma, eller?

Talare 1 [00:18:14]: De bor hemma, ja [skrattar 00:18:16]. Min son säger jag ska inte flytta hela livet. Jag säger, okej, om du vill du får stanna men du ska jobba, du ska sköta sig bra, inte bara sitta som kung sitta, nej det går inte [skrattar 00:18:32] .

Intervjuare 1 [00:18:33]: Nej. Är de, går de i skolorna fortfarande?

Talare 1 [00:18:37]: Min son tog student förra året, han slutade med IT gymnasium, det var, ligger nära Chalmers, och min dotter hon går till Hvitfeldtsskolan eller gymnasium man säger.

Intervjuare 1 [00:18:51]: Hvitfeldtska?

Talare 1 [00:18:53]: Ja, Hvitfeldtska ja. Hon läser ekonom. Hon vill jobba vidare och läsa vidare, ja.

Intervjuare 1 [00:19:06]: Ja. Vad gör din man?

Talare 1 [00:19:08]: Min man är vaktmästare också i kyrkan, i Angered.

Intervjuare 1 [00:19:11]: Här? Eller nej, en annan kyrka?

Talare 1 [00:19:12]: Inte den kyrkan, i Bergum och Angereds kyrkan.

Intervjuare 1 [00:19:17]: Jaja.

Talare 1 [00:19:17]: Ja, han jobbade förut i Hjällbokyran sen också han tänkte byta lite miljö. Han flyttade till Bergum och Angeredkyrkan som vaktmästare.

Intervjuare 1 [00:19:29]: Ja, just. Hur länge har du jobbat i här?

Talare 1 [00:19:33]: Jag har jobbat här från 2004.

Intervjuare 1 [00:19:37]: Oj, det är ganska länge, eller vad blir det?

Talare 1 [00:19:39]: 14 år. Ja. Du vet, vi var i Hammarkullenkyrkan, kanske du känner till?

Intervjuare 1 [00:19:46]: Nej, det gör jag inte.

Talare 1 [00:19:47]: Det ligger i torget. Och sen det var inte bra ventilation, inte bra med byggnaden. De sålde, och sen personalen och förskolan flyttade hit. Och den här kyrkan är samarbetskyrkan med svenska kyrkan och ekumeniska kyrkan.

Intervjuare 1 [00:20:07]: Aha.

Talare 1 [00:20:07]: Ja, vi flyttade hit, det var förut det heter Thomaskyrkan sen det blev, de bytte namn också, det blev Mariakyrkan.

Intervjuare 1 [00:20:19]: Vad gör du?

Talare 1 [00:20:20]: Jag är husmor här.

Intervjuare 1 [00:20:22]: Mm, vad gör man då?

Talare 1 [00:20:24]: Man gör samma som hemma, som hemmafru.

Intervjuare 1 [00:20:29]: Jaså?

Talare 1 [00:20:32]: Ja, baka, laga mat, inköp, beställning, tolka, hjälpa människor, jag jobbar med diakoni också, ja.

Intervjuare 1 [00:20:43]: Tycker du om det?

Talare 1 [00:20:45]: Mycket, jaja, jag trivs mycket bra, eftersom det är olika jobb.

Intervjuare 1 [00:20:51]: Just det, det blir variation?

Talare 1 [00:20:52]: Ja.

Intervjuare 1 [00:20:54]: Ja precis. Mm. Men har ni varit tillbaka i Irak sen?

Talare 1 [00:20:58]: Nej. Nej nej eftersom alla bröder och syskon och mamma och pappa var här. Nej nej. Men själva släkten det finns kvar men också de bor inte i Mosul, de har flyttat från Mosul till norra Irak. Lite säkrare. Ja. Ja, men annars, nej jag har inte varit. Vad ska jag, jag har inget där. Jag säger alltid tack och lov, jag har inget där. Till exempel många som har hus och bilar och företag, de vill inte lämna. Men vi var inget. Nej. Vi hade inget.

Intervjuare 1 [00:21:34]: Nej. Men tycker du att du är göteborgare?

Talare 1 [00:21:38]: Ja. Ja, faktiskt, jag är göteborgare [skrattar 00:21:41] .

Intervjuare 1 [00:21:42]: Vem, när blir man göteborgare tycker du?

Talare 1 [00:21:47]: När man får medlemskap. Ja, jag känner mig göteborgare, och sen eftersom jag landade här också i början [skrattar 00:21:59].

Intervjuare 1 [00:22:00]: Ja, hur skulle du beskriva Göteborg om du skulle?

Talare 1 [00:22:05]: Göteborg är jättefint land, stad jag menar, ja, eftersom det finns allt i. Spårvagn, jag tycker mycket om spårvagnen. När man går runt och man ser hela Göteborg, nästan. Man åker buss. När jag började i skolan, min skola det var Annedalsskolan, det var ganska i mitten i stan. Sen man lär sig mycket. Andra ställen och man träffar också mycket folk och man lär känna mycket ställen. Ja. Och det var bra också att man går så långt till skolan, det finns vissa, de säger, åh det är långt till Angered till exempel, och de bor i Angered. Jag tycker man måste för att man ska lära. Annars det, man vet inte hur det ser ut, staden.

Intervjuare 1 [00:23:03]: Ja, just det, ja.

Talare 1 [00:23:04]: Sen den tiden när vi var i skolan, de skulle renovera skolan, Annedalsskolan. Vi flyttade från Annedalsskolan till, till Axelströmstorget.

Intervjuare 1 [00:23:16]: Axel Dahlströms torg?

Talare 1 [00:23:14]: Ja, det är Frölunda, det blir ännu längre, det blir bra också, mycket bra.

Intervjuare 1 [00:23:25]: Ja, just det.

Talare 1 [00:23:26]: Ja, jag har lärt mig mycket från Göteborg. Ja, jag kan känna många ställe i Göteborg, genom spårvagnen.

Intervjuare 1 [00:23:34]: Just det. Åker du till Göteborg nu, eller liksom?

Talare 1 [00:23:39]: Inte samma som i början. Nej, men jag åker, ja.

Intervjuare 1 [00:23:43]: Jag menar vi är ju i Göteborg, men jag menar om du liksom rör dig inne i stan?

Talare 1 [00:23:46]: Jaja, ja, ja, jag är där också, när min.

Intervjuare 1 [00:23:50]: Mm, vad gör ni då till exempel?

Talare 1 [00:23:51]: Vi handlar eller fikar, vi går runt och tittar restaurangerna. Ja.

Intervjuare 1 [00:23:58]: Mm. Finns det några platser som du tycker extra mycket om?

Talare 1 [00:24:00]: Ja, Botanisk, det är jättefint. Ja. Såna trädgård. Jag tycker såna fina platser med blommor och trädgård. Ja, det är jättefint. Jag har varit på olika ställen. Ja. När vi var i skolan också vi hade massa studiebesök, i posten, stora posten, det var så häftigt.

Intervjuare 1 [00:24:25]: Okej, där de sorterar?

Talare 1 [00:24:27]: Sorterar, maskinerna sorterar allt, ja. Ja. Jaja, det, man lär sig mycket faktiskt. Från skolan, själva när man går runt och åka spårvagn. Ja, det finns jättefina ställe. Vi var också på Stadsmuseum, studiebesök, skolan. Det var i början, jag kunde inte mycket heller svenska, det var svårt, men det är så roligt. Jättefint. Jaja.

Intervjuare 1 [00:24:53]: Mm. Har du varit även i andra delar som inte är i centrum utan längre åt andra håll runt i stan liksom?

Talare 1 [00:25:02]: Majorna vi brukar vara, ja. Frölunda mycket, eftersom mina föräldrar bodde där, jag och mina syskon. Vi var nästan varje månad där.

Intervjuare 1 [00:25:16]: Jaja.

Talare 1 [00:25:17]: Ja. Men inte nu längre eftersom de, de är döda nu. Ja. Jaja, jag har, vi brukar vara faktiskt. Ja.

Intervjuare 1 [00:25:29]: Åker ni på liksom utflykter och sånt idag, eller nu?

Talare 1 [00:25:34]: Utflykt, nej. Nej nej.

Intervjuare 1 [00:25:37]: Nej, jag tänker till havet eller till någonstans, sjö eller?

Talare 1 [00:25:38]: Havet, ja, det, den som ligger på Askim och Näset, vi brukar vara där då. Partille det finns också på sommaren vi brukar vara där. Ja, vi brukar vara olika ställen. Mm, mm.

Intervjuare 1 [00:25:55]: Mm, just det.

Talare 1 [00:25:57]: Ja, det är fint. Jag tycker det är jättefint, Göteborg.

Intervjuare 1 [00:26:00]: Ja, vad roligt. Vad, tycker du att det liksom, att, skulle du rekommendera någon att bo i Göteborg? Alltså.

Talare 1 [00:26:12]: Ja, varför inte [skrattar 00:26:13] .

Intervjuare 1 [00:26:13]: Nej. Hur skulle du, vad skulle du säga, varför ska man bo i Göteborg?

Talare 1 [00:26:19]: Det är bra kombination faktiskt, att det finns till exempel finns allt möjligt, man kan åka buss, spårvagn och det också inte så långt, man kan till exempel två hållplats, man kan ta promenad, det är inte så långa man kan säga hållplatser. Jag tycker på det sättet det är bra. Även om man har inte bil, man klarar sig. Skolorna finns alltid nära där man bor, handla, också finns affärer. Ja, det viktigaste, att skolorna och affärerna. Ja, att det finns tillgängligt, man kan nå.

Intervjuare 1 [00:27:05]: Just det.

Talare 1 [00:27:06]: Ja.

Intervjuare 1 [00:27:07]: När ni handlar till vardags, då är det någonstans i?

Talare 1 [00:27:09]: I Angered.

Intervjuare 1 [00:27:10]: Ja, just det.

Talare 1 [00:27:12]: Jag går inte till exempel till stan och, nej. Nej nej, mat det är alltid i Angered, Maxi Angered, Maxi, ja. Mm.

Intervjuare 1 [00:27:20]: Ja, just det. Vad tänkte jag på... Nu tappade jag tråden... Men just det, har du, känner du människor nu som bor i andra delar av staden?

Talare 1 [00:27:47]: Vi är arbetslag, det mesta av de de bor i olika delar av Göteborg, ja. Vi brukar också träffas i varje hus och ibland ja, jaja. Ja, jag känner, ja.

Intervjuare 1 [00:28:04]: Ja, tycker du att Göteborg är en segregerad stad?

Talare 1 [00:28:08]: Nej.

Intervjuare 1 [00:28:09]: Inte?

Talare 1 [00:28:10]: Nej, nej. Det är öppet. Det är jätteöppet. Ja, från olika länder, olika tradition, olika folk, nej nej, det är mycket öppet tycker jag. Ja.

Intervjuare 1 [00:28:25]: Jag tänker att man brukar prata om att det, liksom många bor i det här området som har en bakgrund och så bor det många i det här området som har en annan bakgrund och så, att det kan?

Talare 1 [00:28:37]: Till exempel Angered, ja, mest här i Hammarkullen till exempel, man ser, ja, folk som bor här det mest är arabisktalande, från Somalien, från, ja, men olika andra stadsdelar, nja, nej, du vet det är blandat, mer blandat, men här är mest irakierna och arabisktalande.

Intervjuare 1 [00:29:06]: Mm, men du tycker inte att det är ett problem eller, att det?

Talare 1 [00:29:10]: Nej. Nej nej, jag har bott hela tiden här. Ja, jag tycker inte, nej. Det är alltid om man gör problem det blir problem för dem. Om man inte gör problem, ja, man känner sig trygg. Ja.

Intervjuare 1 [00:29:26]: Ja just det. Jag menar inte att det är ett problem att det bor många som är arabiskspråkiga, jag menar just att det inte blandas i staden liksom?

Talare 1 [00:29:34]: Mm. Ja, det, det på ett sätt ja, det är mycket här, faktiskt, ja, det är inte blandat mycket. Ja.

Intervjuare 1 [00:29:45]: Känner du till begreppet Göteborgsanda?

Talare 1 [00:29:47]: Nej.

Intervjuare 1 [00:29:47]: Nej, om du tänker om Göteborg har liksom en särskild själ eller någonting som är Göteborgs liksom?

Talare 1 [00:29:58]: Jag tror göteborgarna är mer trevliga [skrattar 00:30:02] .

Intervjuare 1 [00:30:02]: Jaså, ja.

Talare 1 [00:30:04]: Tror jag, jag vet inte.

Intervjuare 1 [00:30:06]: Mm, hur, hur, varför då tänker du?

Talare 1 [00:30:09]: Kanske jag har inte varit i andra städerna, kanske därför. Men jag tycker de är, man kan heja på dem, de är trevliga, de, ja, som jag har varit på olika ställen, till exempel vårdcentralen när man går, eller på bibliotek och, de här platserna när man går, de är trevliga som jobbar. Ja.

Intervjuare 1 [00:30:35]: Jaja, bra. Har du varit på andra städer i Sverige, eller i andra städer?

Talare 1 [00:30:41]: Jag har varit jättelite i Stockholm, i Jönköping, min bror bor där, Jönköping. Malmö, förut vi har varit mycket i Malmö. Jaja, det är också fin stad, jättefin stad, man känner sig som i Irak, eftersom den är platt [skrattar 00:31:02] .

Intervjuare 1 [00:31:02]: Jaha, just det.

Talare 1 [00:31:04]: Ja, så min svärmor bodde där förut, sen hon flyttade hit i Göteborg. Mm, vi var mycket där. Det är fint också.

Intervjuare 1 [00:31:14]: Ja, visst, verkligen. Var träffades du och din man?

Talare 1 [00:31:18]: Här i Sverige [skrattar 00:31:20]. Ja, han bodde i Malmö och jag bodde här [skrattar 00:31:23]. Vi kände inte varandra från Irak, nej.

Intervjuare 1 [00:31:28]: Nehej, nej. Men hur kom det sig att ni möttes?

Talare 1 [00:31:32]: Det var en familj som kände min systemman, och de sa att det finns en tjej, en kille här, han har kommit från Irak. Vi har sån tradition, om kommer någon från samma land man brukar vill träffas för att det ska bli, ja om det blir chans att bli äktenskap eller kärlek, ja. Sen, och samtidigt den kvinna pratade med min systemman om han vill komma hit till Göteborg och träffa din syster, din frus syster. Han frågade mig och mamma och pappa, vi sa ja, gärna, varför inte, eftersom vi är irakierna, vi vill träffa och ja. Sen de kom

hit och vi träffades en gång och, ja det var en kort stund [skrattar 00:32:31] .

Intervjuare 1 [00:32:32]: Ja, hur kändes det då?

Talare 1 [00:32:34]: Det känns som, det var inte så mycket, jag kunde inte säga någonting.

Intervjuare 1 [00:32:39]: Nej.

Talare 1 [00:32:39]: Nej, och sen andra gången vi sa, ni kan komma igen för att det ska bli mer träff och fråga och ja, det blir andra gånger också det blir lite längre och vi träffades mer och sen det blev också mer och mer man träffas, man blir kär [skrattar 00:32:58] .

Intervjuare 1 [00:32:58]: Mm, vad bra.

Talare 1 [00:33:00]: Ja, det gick bra. Ja. Vi gifte oss och ja, vi gifte oss här i Thomas.

Intervjuare 1 [00:33:06]: Men hur tänker du med dina barn, vill du helst att de också ska gifta sig med någon annan som har irakisk eller spelar det ingen roll?

Talare 1 [00:33:16]: Jag vill ha helst faktiskt eftersom vi är kristna, det är viktigt för mig att det ska vara kristen, och armenska först. Men om det finns inte jag ska inte tvinga dem. Nej. Men kristen, om det är från Syrien, Libanon, Egypten, det gör ingen.

Intervjuare 1 [00:33:39]: Om det är någon som har svensk bakgrund och är kristen? [skrattar 00:33:41]

Talare 1 [00:33:41]: Det går bra också, jaja, det går bra, spelar ingen roll.

Intervjuare 1 [00:33:46]: Mm, nej, för de, de är liksom?

Talare 1 [00:33:49]: De föddes här.

Intervjuare 1 [00:33:51]: Ja, just det.

Talare 1 [00:33:51]: Ja.

Intervjuare 1 [00:33:51]: Känner de sig som svenskar tror du?

Talare 1 [00:33:55]: Ja, jag vet inte, nej.

Intervjuare 1 [00:33:59]: Nej, känner du dig som svensk?

Talare 1 [00:34:03]: Nej. Nej nej. Jag tänker hela tiden att jag är människa.

Intervjuare 1 [00:34:09]: Jaja.

Talare 1 [00:34:10]: Ja, bara. Det, inte bra heller den när man säger jag är från Irak, jag är

från Syrien, ah, jag säger, vi alla är människor. Mm.

Intervjuare 1 [00:34:21]: Mm, så är det. Mm. Nu ska vi se, måste jag titta på min lapp här. Jo, vill du beskriva hur en vanlig dag ser ut för dig, ungefär?

Talare 1 [00:34:32]: Vanlig dag, jag jobbar åtta timmar och sen jag är hemma, lagar mat och handlar ibland, det blir samma dag, lagar mat och tittar på tv lite grann, på nyheterna, måste.

Intervjuare 1 [00:34:49]: Jaha?

Talare 1 [00:34:51]: [skrattar 00:34:51] Klockan sju, tv 4.

Intervjuare 1 [00:34:52]: Mm.

Talare 1 [00:34:53]: Ja, och det finns såna dokument också jag gillar på tv så ibland jag tittar, och ja, det är lugnt, ganska lugnt faktiskt.

Intervjuare 1 [00:35:05]: Mm. Har du någon sån här hobby eller fritids?

Talare 1 [00:35:08]: Ja, jag brukar gå till gymmet också, jag promenerar ibland. Ja, såna aktivitet jag brukar ha också.

Intervjuare 1 [00:35:19]: Mm. Är du här på kvällar ibland också och jobbar eller?

Talare 1 [00:35:23]: Ja, vi har en dag per veckan vi jobbar på kvällen. Vi har språkcafé. De som nyanlända och ja, de lär sig språket och ja.

Intervjuare 1 [00:35:36]: Mm, och på helgerna, vad brukar?

Talare 1 [00:35:39]: Helgerna vi brukar ha, ibland jag jobbar också en söndag och vi brukar ha också vår egen kyrkan, armenska kyrkan, en gång per månad, det blir två gånger i kyrkan, och de andra helgerna vi brukar gå till varandra, mina bröder och träffar släkting, träffar vänner, eller vi är i stan jag och min man. Ja, fikar.

Intervjuare 1 [00:36:05]: Mm, just det. Var ligger den armeniska kyrkan?

Talare 1 [00:36:11]: Vi har inte egna kyrkan men vi hyr Hjällbokyran.

Intervjuare 1 [00:36:13]: Jaja, och så träffas de som har bakgrund från Armenien?

Talare 1 [00:36:18]: Armensk, ja, från olika delar av världen. Det är inte bara irakierna. Alla, från Iran, Irak, Syria, Libanon. Själva Armenien finns också folk som kommer till kyrkan.

Intervjuare 1 [00:36:35]: Mm, just det. Men när du tänker på, liksom det armenska, är det viktigt i din?

Talare 1 [00:36:43]: Identitet, ja ja, mm.

Intervjuare 1 [00:36:46]: Vad är det som är det, går det att beskriva?

Talare 1 [00:36:51]: Ja, vår tradition, vårt språk, ja, att man ska inte glömma. Ja, annars, identitet är viktigt faktiskt, ja, att man inte tappar, annars man blir, ja, man känner sig, vem är jag. Man måste veta, vem är jag.

Intervjuare 1 [00:37:12]: Just det, mm. Nej så är det. Kan du säga tre bra saker med Göteborg, sådär?

Talare 1 [00:37:25]: Mm... tre saker, ja den är, kombination man säger?

Intervjuare 1 [00:37:33]: Kommunikation?

Talare 1 [00:37:34]: Kommunikation, ja, det är bra. Jag tänker på spårvagn och bussar och allt, ja.

Intervjuare 1 [00:37:42]: Mm.

Talare 1 [00:37:43]: Fin stad med natur, och trevligt med människor också, ja.

Intervjuare 1 [00:37:57]: Mm. Något som är dåligt, finns det?

Talare 1 [00:38:03]: Dåligt, egentligen finns inte dåligt. Nej. Bara att de här höga husen, jag gillar inte. Det ska vara lite lägre. Det är finare tycker jag. Inte mycket tight, bredvid varandra, den jag gillar inte. Ja.

Intervjuare 1 [00:38:22]: Mm. Tror du att du kommer bo kvar i Göteborg?

Talare 1 [00:38:24]: Ja, hela tiden. Mm.

Intervjuare 1 [00:38:27]: Mm. Om du inte skulle bo där du bor nu, var skulle du då vilja bo, alltså i Göteborg?

Talare 1 [00:38:36]: I Göteborg? Jag gillar faktiskt att bo kvar här, i Angered. Ja. Jag vill inte flytta.

Intervjuare 1 [00:38:46]: Men om du inte fick bo i Angered? [skrattar 00:38:47]

Talare 1 [00:38:47]: Jag fick inte, haa, det är svårt, vad ska jag säga... Angered är, kanske lite närmare Gamlestan kanske, det räknas Angered eller?

Intervjuare 1 [00:39:08]: Nej det tror jag inte nej, det hör till Östra Göteborg.

Talare 1 [00:39:11]: Ja, där också, den är fin. Nära, nära Östra sjukhus. Jag, där är också fint tycker jag.

Intervjuare 1 [00:39:23]: Ja, mm. Om du tänker på Göteborg om 20 år eller så, eller 50 år kanske, om dina barn bor här eller du har barnbarn eller, hur, är det något du skulle, hur skulle du vilja att det var i Göteborg då, hur det såg ut eller om någonting skulle vara annorlunda eller något som skulle ha förändrats, hur skulle du önska?

Talare 1 [00:39:48]: Mm... det är svårt [skrattar 00:39:56]. Ja. Att det ska bli lätt, för alla ska, för barnen det ska bli lätt att de har skolor och förskolor, ja det är viktigaste. Ja. Man tänker först för barnen.

Intervjuare 1 [00:40:21]: Just det. Tänker du att det ska vara bättre än nu eller?

Talare 1 [00:40:26]: Ja, bättre, självklart, ja. Miljövänlig, inte man ska åka mycket bil. Cykla mycket. Ja, eftersom nu för tiden det är många som sitter på data och mobilen, ja, såna saker, att det ska vara mer plats för cyklar, ja.

Intervjuare 1 [00:40:53]: Mm, just det, cykelbanor och?

Talare 1 [00:40:56]: Ja.

Intervjuare 1 [00:40:56]: Cyklar du?

Talare 1 [00:40:58]: Nej jag kan inte faktiskt.

Intervjuare 1 [00:41:00]: Skulle du vilja?

Talare 1 [00:41:01]: Ja, ja. Min dotter säger, du kommer inte lära dig eftersom du kommer ramla och skada dig [skrattar 00:41:08] .

Intervjuare 1 [00:41:06]: [skrattar 00:41:08] Får försöka kanske.

Talare 1 [00:41:10]: Ja försöka och jag har försökt. Men inte ensam, min man höll cykel och jag körde.

Intervjuare 1 [00:41:18]: Ja, det tar ju lite tid. Ja. Jag hoppas du ska lära dig.

Talare 1 [00:41:22]: Jaja, jag vill.

Intervjuare 1 [00:41:25]: Ja, vad var det som gjorde att du kunde tänka dig att vara med i intervjun här nu?

Talare 1 [00:41:33]: Ja, jag tyckte det är roligt, att man berättar lite och ja.

Intervjuare 1 [00:41:39]: Mm, är det något annat som du vill berätta?

Talare 1 [00:41:43]: Nej.

Intervjuare 1 [00:41:46]: Mm. Var det någonting som du kände att det skulle vi prata, eller varför frågade hon inte om det eller?

Talare 1 [00:41:53]: Ja, nej faktiskt, jag tycker att du har frågat bra.

Intervjuare 1 [00:41:59]: Men känns det bra?

Talare 1 [00:42:00]: Jaja.

Intervjuare 1 [00:42:01]: Ingen jobbig?

Talare 1 [00:42:02]: Nej nej.

Intervjuare 1 [00:42:04]: Vad bra. Jag ska titta vad klockan är.

Talare 1 [00:42:09]: Jaja, okej.

Intervjuare 1 [00:42:11]: Vad bra, är du, ingen annan fråga heller?

Talare 1 [00:42:17]: Nej.

Intervjuare 1 [00:42:18]: Nej, då stänger jag av här. Tack så mycket för att du var med.

Talare 1 [00:42:21]: Tack tack.

[bandningen slutar]